

B. Dla innych pracowników izb morskich niebędących urzędnikami

Kategoria zaszerogowania	Kwota w złotych
I	750— 910
II	760— 920
III	770— 940
IV	780— 980
V	790—1 020
VI	800—1 060
VII	810—1 110
VIII	820—1 170
IX	840—1 250
X	870—1 320
XI	900—1 400
XII	920—1 480

1058**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾**

z dnia 27 czerwca 2005 r.

w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych niezbędnych do uzyskania i zachowania uznania stada lub gospodarstwa za urzędowo wolne lub wolne od chorób zakaźnych zwierząt²⁾

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625 oraz z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania weterynaryjne niezbędne do uzyskania i zachowania uznania:
 - a) stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy, urzędowo wolne od brucellozy lub wolne od brucellozy i urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła,
 - b) gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za urzędowo wolne od brucellozy lub wolne od brucellozy;
- 2) warunki i tryb zawieszania i cofania uznania, o którym mowa w pkt 1;
- 3) warunki i tryb ponownego uznania stada lub gospodarstwa, którym zawieszono albo cofnięto uznanie;

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia częściowo wdrażają postanowienia:

1) dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13);

2) dyrektywy Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz. Urz. WE L 046 z 19.02.1991, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 146).

- 4) metody badań przeprowadzanych w celu uzyskania i zachowania uznania, o którym mowa w pkt 1, oraz zawieszania i cofania tego uznania, a także ponownego uznania stada lub gospodarstwa, którym zawieszono albo cofnięto uznanie.

Rozdział 2

Uzyskanie i zachowanie uznania stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy oraz warunki i tryb zawieszania, cofania i ponownego uznania

§ 2. 1. Stado bydła uznaje się za urzędowo wolne od gruźlicy, jeżeli:

- 1) żadne ze zwierząt nie wykazywało klinicznych objawów gruźlicy;
- 2) wszystkie zwierzęta powyżej 6. tygodnia życia reagowały ujemnie co najmniej w 2 testach tuberkulinowych, przy czym pierwszy test przeprowadza się po upływie 6 miesięcy od dnia wyeliminowania zakażenia ze stada, a drugi test po upływie 6 miesięcy od dnia przeprowadzenia pierwszego testu, zaś w przypadku stada bydła utworzonego wyłącznie ze zwierząt, które pochodzą ze stad bydła uznanych za urzędowo wolne od gruźlicy, przeprowadza się tylko jeden test nie wcześniej niż po upływie 60 dni od dnia zakończenia tworzenia stada;
- 3) po przeprowadzeniu testu, o którym mowa w pkt 2, żadne zwierzę powyżej 6. tygodnia życia nie zostało wprowadzone do stada, z wyłączeniem zwierząt reagujących ujemnie w teście tuberkulinowym przeprowadzonym w okresie 30 dni:
 - a) przed dniem wprowadzenia zwierzęcia do stada albo
 - b) od dnia wprowadzenia zwierzęcia do stada.

2. W przypadku przeprowadzenia testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, zwierzę lub zwierzęta izoluje się od pozostałych zwierząt w stadzie w taki sposób, aby nie miały pośredniego lub bezpośredniego kontaktu z innymi zwierzętami, do czasu uzyskania ujemnego wyniku tego testu.

3. Testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie przeprowadza się przy przemieszczaniu zwierząt do stada bydła uznanego za urzędowo wolne od gruźlicy na obszarze właściwości powiatowego lekarza weterynarii, jeżeli:

- 1) lekarz ten wyraził zgodę na nieprzeprowadzenie tego testu;
- 2) zwierzęta pochodzą ze stad bydła uznanych za urzędowo wolne od gruźlicy.

§ 3. Stado bydła urzędowo wolne od gruźlicy zachowuje uznanie, jeżeli:

- 1) warunki, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 i 3, są spełniane;

- 2) wszystkie zwierzęta:

- a) wprowadzane do gospodarstwa pochodzą ze stad bydła uznanych za urzędowo wolne od gruźlicy,
- b) znajdujące się w gospodarstwie, z wyłączeniem cieląt poniżej 6. tygodnia życia urodzonych w tym gospodarstwie, są corocznie poddawane testom tuberkulinowym, chyba że na podstawie przepisów o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt zostanie ustalona inna częstotliwość przeprowadzania tych testów.

§ 4. 1. Uznanie stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy zawieszają się, jeżeli:

- 1) warunki, o których mowa w § 3, nie są spełniane lub
- 2) co najmniej jedno zwierzę reagowało dodatnio w pojedynczym teście tuberkulinowym lub wystąpiło podejrzenie gruźlicy w czasie przeprowadzania badania poubojowego lub sekcji zwłok zwierzęcia, lub
- 3) w stadzie znajdują się zwierzęta o nieustalonym statusie zdrowotnym.

2. Jeżeli zwierzę reagowało dodatnio w teście tuberkulinowym, to:

- 1) usuwa się je ze stada i zabija;
- 2) przeprowadza się:
 - a) dochodzenie epizootyczne,
 - b) sekcję zwłok i badanie laboratoryjne.

3. Uznanie stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy zawieszają się do dnia zakończenia badań laboratoryjnych.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uznanie stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy zawieszają się do dnia wyjaśnienia statusu zdrowotnego zwierząt o nieustalonym statusie zdrowotnym, przy czym zwierzęta te izoluje się od pozostałych zwierząt w stadzie do czasu wyjaśnienia ich statusu, poprzez przeprowadzenie:

- 1) testu tuberkulinowego po upływie 42 dni od dnia stwierdzenia statusu zwierząt o nieustalonym statusie zdrowotnym;
- 2) badania poubojowego i laboratoryjnego.

5. W przypadku zawieszenia uznania stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę, jeżeli w tym stadzie są przeprowadzane testy tuberkulinowe poprzez zastosowanie porównawczego testu tuberkulinowego, oraz jeżeli żadne zwierzę w tym stadzie nie reagowało dodatnio w porównawczym teście tuberkulinowym przeprowadzonym w okresie ostatnich 3 lat, na przemieszczanie ze stada zwierząt innych niż zwierzęta o nieustalonym statusie zdrowotnym, pod warunkiem że:

- 1) status zdrowotny wszystkich reagujących wątpliwie zwierząt zostanie określony przez przeprowa-

dzenie dodatkowego testu po upływie 42 dni od dnia przeprowadzenia ostatniego testu;

- 2) żadne zwierzę z gospodarstwa nie będzie przedmiotem handlu do czasu określenia statusu wątpliwie reagujących zwierząt.

6. Przepisy ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3 oraz § 5 stosuje się do przypadku, gdy zwierzę reaguje dodatnio w dodatkowym teście tuberkulinowym, o którym mowa w ust. 5, lub wynik tego testu jest niejednoznaczny.

7. Powiatowy lekarz weterynarii ustala miejsce pobytu zwierząt i bada wszystkie zwierzęta, które opuściły gospodarstwo od czasu uzyskania ostatniego ujemnego wyniku w teście tuberkulinowym, jeżeli wynik badań laboratoryjnych potwierdził obecność gruźlicy.

§ 5. Zawieszenie uznania stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy uchyla się, jeżeli:

- 1) obecność gruźlicy nie zostanie potwierdzona;
- 2) wszystkie zwierzęta powyżej 6. tygodnia życia reagowały ujemnie w teście tuberkulinowym, przeprowadzonym po upływie co najmniej 42 dni od dnia usunięcia ze stada dodatnio reagującego zwierzęcia.

§ 6. Uznanie stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy cofa się, jeżeli w badaniu laboratoryjnym obecność gruźlicy zostanie potwierdzona w wyniku izolacji *Mycobacterium bovis*.

§ 7. 1. Uznanie stada bydła za urzędowo wolne od gruźlicy może być cofnięte, jeżeli:

- 1) warunki, o których mowa w § 3, nie są spełniane lub
- 2) w czasie przeprowadzania sekcji zwłok zwierzęcia z tego stada zostały stwierdzone charakterystyczne zmiany gruźlicze, lub
- 3) w wyniku dochodzenia epizootycznego zostało ustalone prawdopodobieństwo zakażenia gruźlicą, lub
- 4) powiatowy lekarz weterynarii uzna to za konieczne w związku ze zwalczaniem gruźlicy bydła.

2. Powiatowy lekarz weterynarii ustala miejsce pobytu zwierząt i bada wszystkie zwierzęta ze stad epizootycznie powiązanych ze stadami, o których mowa w § 6 i § 7 ust. 1.

§ 8. Stado bydła, któremu cofnięto uznanie, ponownie uznaje się za urzędowo wolne od gruźlicy, jeżeli:

- 1) zakończono oczyszczanie i odkażano sprzęt oraz pomieszczenia, w których są utrzymywane zwierzęta;

- 2) uzyskano ujemne wyniki co najmniej w 2 następujących po sobie testach tuberkulinowych, przeprowadzonych u zwierząt powyżej 6. tygodnia życia, przy czym pierwszy test przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 60 dni, a drugi nie wcześniej niż po upływie 4 miesięcy i nie później niż po upływie 12 miesięcy od dnia usunięcia ze stada ostatniego zwierzęcia reagującego dodatnio w tym teście.

§ 9. Urzędowy lekarz weterynarii przeprowadza i interpretuje testy, o których mowa w § 2—8, w sposób określony w dyrektywie Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzwspólnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13), w załączniku B.

Rozdział 3

Uzyskanie i zachowanie uznania stada bydła za urzędowo wolne lub wolne od brucelozy oraz warunki i tryb zawieszania, cofania i ponownego uznania

§ 10. Ilekroć w tym rozdziale jest mowa o bydło, rozumie się przez to bydło, z wyłączeniem samców przeznaczonych do opasu, które pochodzą ze stad uznanych za urzędowo wolne od brucelozy oraz nie będą przeznaczone do rozrodu i zostaną przetransportowane do rzeźni w celu uboju.

§ 11. 1. Stado bydła uznaje się za urzędowo wolne od brucelozy, jeżeli:

- 1) nie znajdują się w nim zwierzęta, które były szczepione przeciwko brucelozie, z wyłączeniem samic, które zostały zaszczerpione co najmniej przed 3 laty;
- 2) żadne zwierzę nie wykazywało klinicznych objawów brucelozy w okresie ostatnich 6 miesięcy;
- 3) każde zwierzę powyżej 12. miesiąca życia reagowało ujemnie w:
 - a) 2 testach serologicznych, przeprowadzanych w odstępach co najmniej trzymiesięcznych, nie dłuższych jednak niż 12 miesięcy, lub
 - b) 3 testach z mlekiem, przeprowadzanych w odstępach trzymiesięcznych, a następnie w teście serologicznym, przeprowadzonym nie wcześniej niż po upływie 6 tygodni od dnia przeprowadzenia ostatniego testu z mlekiem;
- 4) wszystkie wprowadzane do stada zwierzęta:
 - a) pochodzą ze stad uznanych za urzędowo wolne od brucelozy,
 - b) powyżej 12. miesiąca życia wykazywały miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr w teście seroaglutynacyjnym lub reagowały ujemnie w innym teście, zatwierdzonym zgodnie

z przepisami Unii Europejskiej³⁾, przeprowadzonym w okresie 30 dni przed wprowadzeniem do stada lub w okresie 30 dni od dnia wprowadzenia do stada.

2. W przypadku przeprowadzania testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lit. b, zwierzęta wprowadzone do stada izoluje się w taki sposób, aby nie miały pośredniego lub bezpośredniego kontaktu z pozostałymi zwierzętami w stadzie, do czasu uzyskania ujemnego wyniku tego testu.

§ 12. 1. Stado bydła urzędowo wolne od brucelozy zachowuje uznanie, jeżeli:

1) corocznie przeprowadza się z wynikiem ujemnym jeden z następujących cykli badań składających się z:

a) 3 prób pierścieniowych z mlekiem, przeprowadzanych w odstępach co najmniej trzymiesięcznych,

b) 3 testów ELISA z mlekiem, przeprowadzanych w odstępach co najmniej trzymiesięcznych,

c) 2 prób pierścieniowych z mlekiem, przeprowadzanych w odstępach co najmniej trzymiesięcznych i testu serologicznego przeprowadzanego po upływie co najmniej 6 tygodni od dnia przeprowadzenia ostatniej próby pierścieniowej z mlekiem,

d) 2 testów ELISA z mlekiem, przeprowadzanych w odstępach co najmniej trzymiesięcznych i testu serologicznego przeprowadzanego po upływie co najmniej 6 tygodni od dnia przeprowadzenia ostatniego testu z mlekiem,

e) 2 testów serologicznych, przeprowadzanych w odstępach co najmniej trzymiesięcznych, nie dłuższych jednak niż 12 miesięcy

— chyba że na podstawie przepisów o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt zostanie ustalona inna częstotliwość przeprowadzania tych testów;

2) wszystkie wprowadzane do stada zwierzęta:

a) pochodzą ze stad uznanych za urzędowo wolne od brucelozy,

b) powyżej 12. miesiąca życia wykazywały miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr w teście seroaglutynacyjnym lub reagowały ujemnie w innym teście, zatwierdzonym zgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾, przeprowadzonym w okresie 30 dni przed wprowadze-

niem do stada lub w okresie 30 dni od dnia wprowadzenia do stada.

2. W przypadku przeprowadzania testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, zwierzęta wprowadzone do stada izoluje się w taki sposób, aby nie miały pośredniego lub bezpośredniego kontaktu z pozostałymi zwierzętami w stadzie, do czasu uzyskania ujemnego wyniku tego testu.

3. Przeprowadzanie testu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w regionie położonym na tym terytorium nie jest wymagane, jeżeli:

1) odsetek stad bydła zakażonych brucelozą znajdujących się na tym terytorium nie przekracza 0,2 % — w okresie ostatnich 2 lat;

2) zwierzęta pochodzą ze stad bydła uznanych za urzędowo wolne od brucelozy znajdujących się na terytorium, o którym mowa w pkt 1;

3) zwierzęta w czasie transportu nie miały kontaktu ze zwierzętami nie pochodzącymi ze stad uznanych za urzędowo wolne od brucelozy.

4. Bydło pochodzące ze stad uznanych za wolne od brucelozy może być wprowadzone do stada uznanego za urzędowo wolne od brucelozy, jeżeli:

1) ma powyżej 18 miesięcy życia;

2) zostało zaszczepione przeciwko brucelozie co najmniej na rok przed dniem wprowadzenia zwierząt do stada.

5. Bydło, o którym mowa w ust. 4, w okresie 30 dni przed wprowadzeniem do stada, powinno wykazywać miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr, a wynik testu odczynu wiązania dopełniacza lub innego testu zatwierdzonego zgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾ powinien być ujemny.

6. W przypadku wprowadzenia do stada uznanego za urzędowo wolne od brucelozy samicy ze stada uznanego za wolne od brucelozy zgodnie z warunkami określonymi w ust. 4, stado to uznaje się za wolne od brucelozy na okres 2 lat od dnia wprowadzenia do stada ostatniego zaszczepionego zwierzęcia.

§ 13. Uznanie stada bydła za urzędowo wolne od brucelozy zawieszają się, jeżeli:

1) warunki, o których mowa w § 11 i 12, nie są spełniane lub

2) w wyniku przeprowadzenia badań laboratoryjnych lub na podstawie badań klinicznych, co najmniej jedno zwierzę jest podejrzane o brucelozę, przy czym każde zwierzę podejrzane o brucelozę zabija się albo izoluje się w taki sposób, aby nie miało pośredniego lub bezpośredniego kontaktu z pozostałymi zwierzętami w stadzie.

³⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 17 dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13).

§ 14. Zawieszenie uznania stada bydła za urzędowo wolne od brucelozy może zostać uchylone, jeżeli:

- 1) zwierzę podejrzane o brucelozę zostało zabite i nie jest możliwe przeprowadzenie badania tego zwierzęcia;
- 2) wszystkie zwierzęta powyżej 12. miesiąca życia w tym stadzie, w 2 testach seroaglutynacyjnych wykazywały miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr, przy czym pierwszy test przeprowadza się po upływie co najmniej 30 dni od dnia usunięcia zwierzęcia ze stada, a drugi — co najmniej 60 dni od dnia przeprowadzenia pierwszego testu.

§ 15. 1. Zawieszenie uznania stada bydła za urzędowo wolne od brucelozy może także zostać uchylone, jeżeli zwierzę podejrzane o brucelozę zostało odizolowane i poddane:

- 1) testowi seroaglutynacyjnemu, w wyniku którego stwierdzono miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr oraz reagowało ujemnie w teście odczynu wiązania dopełniacza lub
- 2) innemu zestawowi testów, zatwierdzonemu zgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾, i wyniki tych testów były ujemne.

2. Zwierzęta po przeprowadzeniu badań, o których mowa w ust. 1, mogą być ponownie wprowadzone do stada, któremu uchylono zawieszenie uznania za urzędowo wolne od brucelozy.

§ 16. Uznanie stada bydła za urzędowo wolne od brucelozy cofa się, jeżeli wynik przeprowadzonych testów lub dochodzenia epizootycznego potwierdził zakażenie bakterią *Brucella abortus* co najmniej u jednego zwierzęcia w stadzie.

§ 17. Stado bydła, któremu cofnięto uznanie, ponownie uznaje się za urzędowo wolne od brucelozy, jeżeli wszystkie zwierzęta:

- 1) znajdujące się w stadzie w czasie wystąpienia brucelozy zostały zabite lub
- 2) powyżej 12. miesiąca życia zostały poddane badaniom i reagowały ujemnie w 2 kolejnych testach, przeprowadzanych w odstępach sześćdziesięciodniowych, przy czym pierwszy test przeprowadza się nie wcześniej niż po upływie 30 dni od dnia usunięcia ostatniego dodatnio reagującego zwierzęcia ze stada, a w przypadku samic, które były w ciąży w czasie wystąpienia brucelozy, ostatni test przeprowadza się po upływie co najmniej 21 dni od dnia wycielenia się ostatniej z takich samic.

§ 18. Stado bydła uznaje się za wolne od brucelozy, jeżeli:

- 1) są spełniane warunki, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 2 i 3;

2) szczepienie zwierząt przeciwko brucelozie zostało przeprowadzone w następujący sposób:

a) samice zostały zaszczepione:

- żywą szczepionką S 19, przed ukończeniem 6. miesiąca życia, lub
- zbadaną i dopuszczoną do obrotu, inaktywowaną szczepionką 45/20 z adjuwantem, przed ukończeniem 15 miesiąca życia, lub
- innymi szczepionkami zatwierdzonymi zgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾,

b) zwierzęta poniżej 30. miesiąca życia:

- zostały zaszczepione żywą szczepionką S 19 i wykazywały w teście seroaglutynacyjnym miano przeciwciał powyżej 30, lecz nie więcej niż 80 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr,
- wykazywały miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek przeciwciał wiążących dopełniacz (EEC) na mililitr — w przypadku samic szczepionych w okresie krótszym niż 12 miesięcy od dnia przeprowadzania badania lub miano niższe niż 20 międzynarodowych jednostek przeciwciał wiążących dopełniacz (EEC) w przypadku pozostałych zwierząt.

§ 19. Stado bydła wolne od brucelozy zachowuje uznanie, jeżeli:

1) zostało poddane jednemu z cykli badań, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 1, i wyniki tych testów były ujemne;

2) zwierzęta wprowadzone do stada:

a) spełniają wymagania, o których mowa w § 12 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3, lub

b) pochodzą ze stad uznanych za wolne od brucelozy oraz w przypadku zwierząt powyżej 12. miesiąca życia, w okresie 30 dni przed wprowadzeniem ich do stada lub w czasie izolacji po wprowadzeniu ich do stada, wykazywały w teście seroaglutynacyjnym miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr i uzyskano wynik ujemny testu odczynu wiązania dopełniacza, lub

c) pochodzą ze stad uznanych za wolne od brucelozy, mają poniżej 30. miesiąca życia i zostały zaszczepione żywą szczepionką S 19 oraz wykazywały miano przeciwciał powyżej 30, nie więcej jednak niż 80 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr, a w teście odczynu wiązania dopełniacza wykazywały miano przeciwciał niższe niż:

- 30 międzynarodowych jednostek przeciwciał wiążących dopełniacz (EEC) — w przypadku samic szczepionych w okresie krótszym niż 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia badania lub

— 20 międzynarodowych jednostek przeciwciał wiążących dopełniacz (EEC) — w przypadku pozostałych zwierząt.

§ 20. Uznanie stada bydła za wolne od brucelozы завieszа się, jeżeli:

- 1) warunki, о których мowa w § 18 i 19, nie są spełniane lub
- 2) w wyniku przeprowadzenia badań laboratoryjnych lub na podstawie badań klinicznych, co najmniej jedno zwierzę powyżej 30. miesiąca życia jest podejrzane о brucelozę, przy czym każde zwierzę podejrzane о brucelozę zabija się albo izoluje w taki sposób, aby nie miało pośredniego lub bezpośredniego kontaktu z pozostałymi zwierzętami w stadzie.

§ 21. 1. Zawieszenie uznania stada bydła za wolne od brucelozы może zostać uchylone, jeżeli zwierzę podejrzane о brucelozę zostało odizolowane i poddane:

- 1) testowi seroaglutynacyjnemu, w wyniku którego stwierdzono miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr oraz reagowało ujemnie w teście odczynu wiązania dopełniacza, lub
- 2) innemu zestawowi testów, zatwierdzonemu zgodnie z przepisami Unii Europejskiej³⁾, i wyniki tych testów były ujemne.

2. Zwierzęta po przeprowadzeniu badań, о których мowa w ust. 1, mogą być ponownie wprowadzone do stada, któremu uchylono zawieszenie uznania za wolne od brucelozы.

§ 22. 1. Zawieszenie uznania stada bydła za wolne od brucelozы może także zostać uchylone, jeżeli:

- 1) zwierzę podejrzane о brucelozę zostało zabite i nie można poddać go badaniom laboratoryjnym;
- 2) w wyniku 2 testów seroaglutynacyjnych, u wszystkich zwierząt w stadzie powyżej 12. miesiąca życia stwierdzono miano przeciwciał niższe niż 30 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr, przy czym pierwszy test przeprowadza się po upływie co najmniej 30 dni od dnia usunięcia zwierzęcia ze stada, а drugi test po upływie 60 dni od dnia przeprowadzenia pierwszego testu.

2. Zwierzęta poniżej 30. miesiąca życia poddane badaniom, о których мowa w § 21 oraz ust. 1 pkt 2, zaszczepione żywą szczepionką S 19, uznaje się za reagujące ujemnie, jeżeli:

- 1) stwierdzono w teście seroaglutynacyjnym miano przeciwciał powyżej 30, nie więcej jednak niż 80 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr;
- 2) stwierdzono miano przeciwciał niższe niż 30 jednostek EEC w teście odczynu wiązania dopełniacza — w przypadku samic szczepionych w okresie krótszym niż 12 miesięcy od dnia przeprowadza-

nia badania, lub miano niższe niż 20 jednostek EEC w przypadku pozostałych zwierząt.

§ 23. Uznanie stada bydła za wolne od brucelozы cofа się, jeżeli wynik przeprowadzonych testów lub dochodzenia epizootycznego potwierdził zakażenie brucelozą co najmniej u jednego zwierzęcia w stadzie.

§ 24. 1. Stado bydła, któremu cofnięto uznanie, ponownie uznaje się za wolne od brucelozы, jeżeli:

- 1) wszystkie zwierzęta, które były w stadzie w czasie wystąpienia brucelozы, zostały zabite lub
- 2) stado zostało poddane badaniu kontrolnemu i wszystkie niezaszczepione zwierzęta powyżej 12. miesiąca życia reagowały ujemnie w 2 testach, przeprowadzanych w odstępach sześćdziesięciodniowych, przy czym pierwszy test przeprowadza się po upływie co najmniej 30 dni od dnia usunięcia ze stada ostatniego zwierzęcia reagującego dodatnio w tym teście.

2. Zwierzęta poniżej 30. miesiąca życia poddane badaniom, о których мowa w ust. 1, zaszczepione żywą szczepionką S 19, uznaje się za reagujące ujemnie, jeżeli wykazywały w:

- 1) teście seroaglutynacyjnym miano przeciwciał powyżej 30, nie więcej jednak niż 80 międzynarodowych jednostek aglutynacyjnych (IU) na mililitr;
- 2) teście odczynu wiązania dopełniacza miano przeciwciał niższe niż 30 jednostek EEC — w przypadku samic szczepionych w okresie krótszym niż 12 miesięcy od dnia przeprowadzania badania lub miano niższe niż 20 jednostek EEC w przypadku pozostałych zwierząt.

3. W przypadku samic, które były w ciąży w czasie wystąpienia brucelozы, ostatni test przeprowadza się po upływie co najmniej 21 dni od dnia wycielenia się ostatniej z takich samic.

§ 25. 1. Za testy, о których мowa w § 11—24, uznaje się testy określone w dyrektywie Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13), w załączniku A w części II ust. 10.

2. Testy, о których мowa w ust. 1, przeprowadza się i interpretuje w sposób określony w dyrektywie Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13), w załączniku C.

Rozdział 4

Uzyskanie i zachowanie uznania stada bydła za urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła oraz warunki i tryb zawieszania tego uznania

§ 26. Stado bydła uznaje się za urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła, jeżeli:

- 1) na podstawie klinicznych objawów lub w wyniku przeprowadzonych testów w kierunku enzoptycznej białaczki bydła nie stwierdzono przypadku jej wystąpienia w stadzie w okresie ostatnich 2 lat;
- 2) w wyniku 2 testów w kierunku enzoptycznej białaczki bydła, przeprowadzonych w okresie ostatnich 12 miesięcy w odstępach co najmniej czteromiesięcznych, wszystkie zwierzęta powyżej 24. miesiąca życia reagowały ujemnie albo
- 3) spełnia wymagania określone w pkt 1 oraz znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionie położonym na tym terytorium uznanym za urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła.

§ 27. Stado bydła urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła zachowuje uznanie, jeżeli:

- 1) warunki, o których mowa w § 26 pkt 1, są spełniane;
- 2) wszystkie zwierzęta:
 - a) wprowadzone do stada pochodzą ze stad uznanych za urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła,
 - b) powyżej 24. miesiąca życia reagowały ujemnie w testach w kierunku enzoptycznej białaczki bydła przeprowadzonych w odstępach trzyletnich;
- 3) było przeznaczone do hodowli wprowadzone do stada, pochodzące z państwa trzeciego, zostało przywiezione zgodnie z przepisami o wymaganiach weterynaryjnych przy przywozie bydła i świń.

§ 28. Uznanie stada bydła za urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła zawiesza się, jeżeli:

- 1) warunki, o których mowa w § 26, nie są spełniane lub
- 2) w wyniku przeprowadzonych testów w kierunku enzoptycznej białaczki bydła lub badań klinicznych co najmniej jedno zwierzę jest podejrzane o enzoptyczną białaczkę bydła; zwierzę to niezwłocznie zabija się.

§ 29. 1. Zawieszenie uznania stada bydła za urzędowo wolne od enzoptycznej białaczki bydła, z którego:

- 1) pochodzi zwierzę, które reagowało dodatnio w teście w kierunku enzoptycznej białaczki bydła lub

było podejrzane o zakażenie enzoptyczną białaczką bydła, uchyla się, jeżeli:

- a) zwierzę reagujące dodatnio w teście w kierunku enzoptycznej białaczki bydła, a w przypadku krowy także każde cielę przez nią urodzone, zostało usunięte ze stada w celu dokonania uboju pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii,
 - b) wszystkie zwierzęta powyżej 12. miesiąca życia zostały poddane 2 testom w kierunku enzoptycznej białaczki bydła przeprowadzonym w odstępach co najmniej czteromiesięcznych, nie dłuższych jednak niż 12 miesięcy, po upływie co najmniej 3 miesięcy od dnia usunięcia ze stada zwierzęcia reagującego dodatnio oraz jego potomstwa, a wyniki tych testów były ujemne,
 - c) zostało przeprowadzone dochodzenie epizootyczne i wszystkie stada powiązane epizootycznie ze stadem zakażonym zostały poddane testom, o których mowa w lit. b;
- 2) pochodzą co najmniej dwa zwierzęta, które reagowały dodatnio w teście w kierunku enzoptycznej białaczki bydła lub były podejrzane o zakażenie enzoptyczną białaczką bydła, uchyla się, jeżeli:
- a) zwierzęta reagujące dodatnio w teście w kierunku enzoptycznej białaczki bydła, a w przypadku krowy także każde cielę przez nią urodzone, zostały usunięte ze stada w celu dokonania uboju pod nadzorem powiatowego lekarza weterynarii,
 - b) wszystkie zwierzęta powyżej 12. miesiąca życia zostały poddane 2 testom w kierunku enzoptycznej białaczki bydła przeprowadzonym w odstępach co najmniej czteromiesięcznych, nie dłuższych jednak niż 12 miesięcy, a wyniki tych testów były ujemne,
 - c) pozostałe zwierzęta przebywały w gospodarstwie do czasu ukończenia 24. miesiąca życia, a następnie zostały poddane badaniom, przy czym powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na dokonanie uboju takich zwierząt, przeprowadzonego pod jego nadzorem,
 - d) zostało przeprowadzone dochodzenie epizootyczne i wszystkie stada powiązane epizootycznie ze stadem zakażonym zostały poddane testom, o których mowa w lit. b.

2. Powiatowy lekarz weterynarii może wyrazić zgodę na odstępstwo od obowiązku uboju cielęcia zakażonej krowy, jeżeli zostało ono oddzielone od matki bezpośrednio po urodzeniu.

3. Przepisy ust. 1 pkt 2 lit. c do przypadku wyrażenia zgody na odstępstwo od obowiązku uboju cielęcia zakażonej krowy stosuje się odpowiednio.

§ 30. Testy, o których mowa w § 26—29, przeprowadza się i interpretuje w sposób określony w dyrektywie Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r.

w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną (Dz. Urz. WE L 121 z 29.07.1964, str. 1977; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13), w załączniku D w rozdziale II.

Rozdział 5

Uzyskanie i zachowanie uznania gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za urzędowo wolne lub wolne od brucelozy

§ 31. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane owce i kozy, uznaje się za urzędowo wolne od brucelozy (*B. melitensis*), jeżeli:

1) w gospodarstwie:

- a) wszystkie zwierzęta z gatunku wrażliwego na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych lub innych objawów brucelozy — w okresie ostatnich 12 miesięcy,
- b) nie znajdują się owce lub kozy zaszczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*), z wyłączeniem owiec i kóz, które zostały zaszczepione co najmniej 2 lata wcześniej szczepionką Rev. 1 lub inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁴⁾,
- c) wszystkie owce i kozy powyżej 6. miesiąca życia reagowały ujemnie w 2 testach serologicznych, przeprowadzanych w odstępach co najmniej sześciomiesięcznych,
- d) po przeprowadzeniu testów, o których mowa w lit. c, znajdują się wyłącznie owce i kozy urodzone w tym gospodarstwie lub pochodzące z gospodarstw uznanych za urzędowo wolne od brucelozy albo z gospodarstw uznanych za wolne od brucelozy spełniających warunki określone w § 32 ust. 1 pkt 1 albo

2) znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub regionie położonym na tym terytorium uznanym za urzędowo wolne od brucelozy.

§ 32. 1. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane owce i kozy, urzędowo wolne od brucelozy, które nie znajduje się na części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uznanej za urzędowo wolne od brucelozy, zachowuje uznanie, jeżeli:

1) zwierzęta wprowadzane do tego gospodarstwa:

- a) pochodzą z gospodarstw, w których są utrzymywane owce i kozy, uznanych za urzędowo wolne od brucelozy albo uznanych za wolne od brucelozy,

b) zostały oznakowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt, a także jest możliwe ustalenie stada ich pochodzenia i stada, w którym czasowo przebywało każde z tych zwierząt,

c) nie były szczepione przeciwko brucelozie lub nie zostały zaszczepione w okresie co najmniej ostatnich 2 lat przed wprowadzeniem do gospodarstwa, przy czym do gospodarstwa mogą być również wprowadzane samice powyżej 2 lat życia, zaszczepione przed ukończeniem 7. miesiąca życia,

d) w gospodarstwie pochodzenia były odizolowane i w okresie tej izolacji zostały poddane 2 testom przeprowadzanym w odstępach co najmniej sześciotygodniowych i wyniki tych testów były ujemne;

2) corocznie przeprowadza się na reprezentatywnej liczbie owiec i kóz powyżej 6. miesiąca życia testy w kierunku brucelozy i uzyskuje się ujemne wyniki tych testów.

2. Reprezentatywna liczba zwierząt, o której mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje:

- 1) wszystkie niewykastrowane samce powyżej 6. miesiąca życia;
- 2) wszystkie owce i kozy, które zostały wprowadzone do gospodarstwa od dnia przeprowadzenia ostatniego testu;
- 3) 25 % samic, które osiągnęły dojrzałość płciową lub są w okresie laktacji, przy czym minimalna liczba wynosi 50 sztuk w gospodarstwie, a w gospodarstwach, w których liczba takich samic wynosi mniej niż 50 sztuk, testom poddaje się wszystkie samice.

3. W przypadku regionu nieuznanego za urzędowo wolny od brucelozy, w którym ponad 99 % gospodarstw jest uznanych za urzędowo wolne od brucelozy (*B. melitensis*), kontrole w tych gospodarstwach mogą być przeprowadzane raz na 3 lata, pod warunkiem że gospodarstwa, które nie są uznane za urzędowo wolne od brucelozy, są objęte szczególnym nadzorem powiatowego lekarza weterynarii lub programem zwalczania brucelozy.

§ 33. Uznanie gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za urzędowo wolne od brucelozy, zawieszają się, jeżeli co najmniej jedno zwierzę jest podejrzane o zakażenie brucelozą (*B. melitensis*).

§ 34. Zawieszenie uznania gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za urzędowo wolne od brucelozy uchyla się, jeżeli zwierzę podejrzane o zakażenie brucelozą (*B. melitensis*) zostało zabite lub odizolowane do czasu uzyskania wyników badań laboratoryjnych wykluczających brucelozę.

§ 35. Uznanie gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za urzędowo wolne od brucelozy

⁴⁾ Przepisy wydane na podstawie art. 15 dyrektywy Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz. Urz. WE L 046 z 19.02.1991, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 146).

zy, cofa się, jeżeli co najmniej u jednej owcy lub kozy stwierdzono zakażenie brucelozą (*B. melitensis*).

§ 36. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane owce i kozy, któremu cofnięto uznanie, ponownie uznaje się za urzędowo wolne od brucelozy (*B. melitensis*), jeżeli:

- 1) wszystkie zwierzęta chore lub zakażone lub wszystkie zwierzęta z gatunku wrażliwego na brucelozę zostały zabite — w przypadku potwierdzenia wystąpienia brucelozy (*B. melitensis*);
- 2) pozostałe zwierzęta powyżej 6. miesiąca życia zostały poddane 2 testom w kierunku brucelozy, przeprowadzanym w odstępach co najmniej trzymiesięcznych i wyniki tych testów były ujemne.

§ 37. 1. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane owce i kozy, uznaje się za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), jeżeli w gospodarstwie:

- 1) wszystkie zwierzęta z gatunku wrażliwego na brucelozę (*B. melitensis*) były wolne od klinicznych lub innych objawów brucelozy — w okresie ostatnich 12 miesięcy;
- 2) co najmniej jedna owca lub koza przed ukończeniem 7. miesiąca życia została zaszczepiona szczepionką Rev. 1 lub inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁴⁾;
- 3) wszystkie zaszczepione owce i kozy powyżej 18. miesiąca życia zostały poddane 2 testom, przeprowadzanym w odstępach co najmniej sześciomiesięcznych, i wyniki tych testów były ujemne;
- 4) wszystkie niezaszczepione owce i kozy powyżej 6. miesiąca życia zostały poddane 2 testom, przeprowadzanym w odstępach co najmniej sześciomiesięcznych, i wyniki tych testów były ujemne;
- 5) po przeprowadzeniu testów, o których mowa w pkt 3 lub 4, znajdują się wyłącznie owce i kozy urodzone w tym gospodarstwie lub pochodzące z gospodarstw, w których są utrzymywane owce i kozy, uznanych za wolne od brucelozy, spełniających wymagania określone w ust. 2;
- 6) są spełniane warunki określone w § 38.

2. Do gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, uznanego za wolne od brucelozy, mogą być wprowadzane owce lub kozy pochodzące z:

- 1) gospodarstw, w których są utrzymywane owce i kozy, uznanych za wolne lub urzędowo wolne od brucelozy (*B. melitensis*);
- 2) gospodarstw innych niż określone w pkt 1, pod warunkiem że:
 - a) zostały oznakowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt,
 - b) żadne ze zwierząt z gatunku wrażliwego na brucelozę (*B. melitensis*) nie wykazywało klinicznych lub innych objawów brucelozy (*B. melitensis*) — w okresie ostatnich 12 miesięcy,

c) nie były szczepione w okresie ostatnich 2 lat, pozostały w gospodarstwie, z którego pochodzą, oraz były odizolowane i w okresie tej izolacji zostały poddane 2 testom przeprowadzanym w odstępach co najmniej sześciotygodniowych i wyniki tych testów były ujemne, lub

d) zwierzęta przed ukończeniem 7. miesiąca życia zostały zaszczepione szczepionką Rev. 1 lub inną szczepionką zatwierdzoną zgodnie z przepisami Unii Europejskiej⁴⁾, nie później niż na 15 dni przed wprowadzeniem ich do gospodarstwa przeznaczenia.

§ 38. 1. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane owce i kozy, wolne od brucelozy, zachowuje uznanie, jeżeli corocznie przeprowadza się na reprezentatywnej liczbie owiec i kóz testy w kierunku brucelozy i uzyskuje się ujemne wyniki tych testów.

2. Reprezentatywna liczba zwierząt, o której mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) wszystkie niekastrowane samce powyżej:
 - a) 6. miesiąca życia, które nie zostały zaszczepione,
 - b) 18. miesiąca życia, które zostały zaszczepione;
- 2) wszystkie owce i kozy, które zostały wprowadzone do gospodarstwa od dnia przeprowadzenia ostatniego testu;
- 3) 25 % samic, które osiągnęły dojrzałość płciową lub są w okresie laktacji, przy czym minimalna liczba wynosi 50 sztuk w gospodarstwie, a w gospodarstwach, w których liczba takich samic wynosi mniej niż 50 sztuk, testom poddaje się wszystkie samice.

§ 39. Uznanie gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za wolne od brucelozy, zawiesza się, jeżeli co najmniej jedno zwierzę jest podejrzane o zakażenie brucelozą (*B. melitensis*).

§ 40. Zawieszenie uznania gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za wolne od brucelozy, uchyla się, jeżeli zwierzę podejrzane o zakażenie brucelozą (*B. melitensis*) zostało zabite lub odizolowane do czasu uzyskania wyników badań laboratoryjnych wykluczających brucelozę.

§ 41. Uznanie gospodarstwa, w którym są utrzymywane owce i kozy, za wolne od brucelozy, cofa się, jeżeli co najmniej u jednej owcy lub kozy stwierdzono zakażenie brucelozą (*B. melitensis*).

§ 42. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane owce i kozy, któremu cofnięto uznanie, ponownie uznaje się za wolne od brucelozy (*B. melitensis*), jeżeli:

- 1) wszystkie zwierzęta chore lub zakażone lub wszystkie zwierzęta z gatunku wrażliwego na brucelozę zostały zabite — w przypadku potwierdzenia wystąpienia brucelozy (*B. melitensis*);

2) wszystkie zaszczepione zwierzęta powyżej 18. miesiąca życia oraz wszystkie niezaszczepione zwierzęta powyżej 6. miesiąca życia zostały poddane 2 testom w kierunku brucelozy, przeprowadzonym w odstępach co najmniej trzymiesięcznych i wyniki tych testów były ujemne.

§ 43. Gospodarstwo, w którym są utrzymywane owce i kozy, uznane za wolne od brucelozy, może zostać uznane za urzędowo wolne od brucelozy po upływie co najmniej 2 lat, jeżeli:

- 1) nie znajdują się w nim zwierzęta, które zostały zaszczepione przeciwko brucelozie (*B. melitensis*) — w okresie ostatnich 2 lat;
- 2) warunki, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 5, są spełniane;
- 3) pod koniec drugiego roku wszystkie zwierzęta powyżej 6 miesiąca życia zostały poddane testo-

wi w kierunku brucelozy i wynik tego testu był ujemny.

§ 44. Testy, o których mowa w § 31—43, przeprowadza się i interpretuje w sposób określony w dyrektywie Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami (Dz. Urz. WE L 046 z 19.02.1991, str. 19; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 1, str. 13), w załączniku C.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 45. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *J. J. Pilarczyk*

1059

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 27 czerwca 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów policjantów

Na podstawie art. 86 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2002 r. w sprawie urlopów policjantów (Dz. U. Nr 81, poz. 740 oraz

z 2004 r. Nr 50, poz. 492) w § 20a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Policjantowi skierowanemu na wyższe studia zawodowe w systemie zaocznym albo w systemie eksternistycznym do Wyższej Szkoły Policji przysługuje płatny urlop okolicznościowy, o którym mowa w § 18 pkt 2, w wymiarze:

- 1) jednego dnia roboczego na przygotowanie się do każdego egzaminu przeprowadzanego po zakończeniu przedmiotu;
- 2) 21 dni roboczych w ostatnim roku studiów na przygotowanie pracy dyplomowej oraz przygotowanie się i przystąpienie do egzaminu dyplomowego.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

w z. *T. Matusiak*

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436 i Nr 283, poz. 2818 oraz z 2005 r. Nr 19, poz. 164).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 171, poz. 1800, Nr 179, poz. 1842, Nr 210, poz. 2135, Nr 273, poz. 2703 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 70.